

1. Eu nu m'oi în - gri - ji, Că bi - ne nu

pot ști, Mâi - ne ce'a mai fi, El ca un cre -

din - cios. În - că de când m'a scos M'a pe - tre - cut

jos, El mer - ge Î - na - in - te Și eu în ur -

ma Lui pă - șesc, De ce să mă'n - gri - jesc.

2. Nici nu voi fi mahnit
Și nici posomorât,
Aici pe pământ,
Oricât de puțină.
În tăceri lacrimă
Domnul ia-n seamă,
E-n vină, Cari nu rabdă,
Căci pe cini Dumnezeu muștră;
În toate-l ajută.

3. Nici nu vreau să-mi aleg,
Ușor pot să smintesc.
Rău să nimeresc,
Că eu văd la-nceput,
Dară nu știu mai mult
Ce-a fi la sfârșit.
Asta văd Și-n Domnul cred,
Că din Mâna Lui pot primi,
Ce pentru mini va fi.

4. Numai când în El cred
Și-n El nădăjduiesc,
Bine dobândesc,
Că El e iubirea,
Și eu nicăierea
Lipsă n-oi avea,
Dar dacă El mă cearcă,
Prin toată cercarea ici jos
Să-i pot fi credincios.

5. Deși-mi vine în gând
Că Dumnezeu cel Sfânt
M-ar fi părăsit,
Dar prin toată lipsa
Trebuie-a-L asculta,
Lui a mă preda,
Cum El vrea Fie așa.
Căci orice-aici chinuire
Mi-e spre mântuire.

6. Dacă e și lupta
Mie câștigată,
Isus mă poartă
Cum El a biruit,
Aicea pe pământ
Și m-a mântuit.
Și-acuma Pe sluga Sa
În luptă nu-l va părăsi,
În ajutor-i va fi.